

a omega všetkých ťažkostí, jeho nedostatočná znalosť, ešte väčšia častá neohybnosť, nechota ukladať si mieru v príjemnom (ale zhubnom) a pod.

Na orientáciu spomeniem len niekoľko prednášajúcich a ich témy. Igor Kišš: *Mandát človeka na paradeizáciu Zeme*, Emil Višňovský: *Filozofia a (alebo?) život* (Dilemy intelektuálov v súčasnom svete), Ján Šulavík: *Život a zmysel skepsy*, Zlata Androvičová: *Strach o existenciu ľudstva ako predpoklad myslenia a života?*, Štefan Szabó: *Využívanie zemských zdrojov z pohľadu hypotézy Gaia*, Ján Šlosiar: *Strata prvotnej "intímnej" spätosti človeka s bytím*. (Poznámka redakcie: K najbrilantnejším patrili referát autora tejto informácie: *Ako žijeme, keď myslíme*.) Žiaľ, práve referáty, ktoré sa mali zaoberať Descartom, neodzneli. Posledné a zá-

verečné slovo mal, ako už tradične, hlavný iniciátor, organizátor a dobrý duch týchto zvolenských podujatí, Peter Krchnák: *(Pre)žitie myslením?*

Ak sme si vlni vypočuli na záver prvého dňa sympózia koncert husľového virtuóza Petra Michalicu a majstrovskú hru na organe Jána Vladimíra Michalka, tento raz sa predstavilo v Kráľovskej sieni Zvolenského zámku Bratislavské gitarové kvarteto dielami majstrov 17. až 20. storočia. Zasa novovek, zasa postupný sled uvoľňovania tradičných foriem, melodiky, rytmu a všetkého, čo hudbu tvorí; toho istého uvoľňovania, ktoré je badateľné v celej novovekej kultúre. V umení to ale nebolí, tak ako občas v iných disciplínach.

Bolo to znova príjemné a milé stretnutie, treba však dúfať, že jeho výsledky sa neobmedzia len na tento okruh.

Vyjdu napokon v osobitnom zborníku, a tak budú azda pôsobiť v širšom meradle a preorientovať myslenie ľudí. Neverím pesimistom, že už je neskoro. Verím, že človek – nezmar – prežije aj blížiacie sa veľké otrasy, hoci aj za cenu veľkých strát. Aby sa tak stalo, k tomu azda prispievajú aj zvolenské stretnutia.

Teodor Münz

Konferencia miest svetového dedičstva

Prvá konferencia miest svetového dedičstva strednej a východnej Európy sa uskutočnila v dňoch 21. 5.–24. 5. t. r. v Budapešti. Zúčastnilo sa na nej 13 členských miest z 10 štátov, chýbali len zástupcovia Českej republiky a Rumunska. Hlavnou náplňou konferencie bolo hľadanie ciest spolupráce a výmena skúseností

predstaviteľov najvýznamnejších historických miest strednej a východnej Európy. Mesto Banská Štiavnica obohatilo rozpravu svojimi skúsenosťami s výchovou a formovaním povedomia najmladšej generácie. Referovali sme o organizovaní súťaže Svetové dedičstvo očami detí, ktorá prostredníctvom výtvarného prejavu formuje ich

vzťah ku kultúrnym hodnotám a umocňuje ich vnímanie a spoznávanie. Primátor Dubrovnika informoval o stratách, ktoré utrpel pamiatkový fond tejto perly Jadranu počas vojny v Chorvátsku a o možnostiach obnovy poškodených pamiatok. Zástupcovia Moskvy, Lvova, Varšavy, Krakova, Nesebaru i ďalších miest postkomunistických krajín referovali o svojich problémoch s ekonomickým zabezpečením ochrany pamiatok i s ich privatizáciou. Podelili sa tiež so svojimi skúsenosťami s ich udržiavaním a prezentáciou. Primátor gréckeho mesta Rodos informoval o problémoch s optimalizáciou cestovného ruchu, ktorý tu presiahol únosnú mieru a začína pôsobiť škodlivo. Na záver konferencie primátori podpísali protokol o potrebe založenia regionálneho výboru Organizácie miest svetového dedičstva v strednej a východnej Európe a za jeho sídlo odporučili Budapešť, ktorá má na to optimálne podmienky. Rozhodnúť však môže až III. valné zhromaždenie tejto organizácie, ktoré sa uskutoční v septembri 1997 v portugalskom meste Evora.

Marián Lichner

